

P R E S U D A

Trgovački sud u Osijeku, u ime Republike Hrvatske po sucu pojedincu mr. sc. Mirjani Baran, na temelju prijedloga više sudske savjetnice Vesne Schiller, u pravnoj stvari tužitelja EURO-SLAVONIJA d.o.o. Vinkovci, S. Vraza 20, OIB 09235135699, koga zastupa punomoćnik Marko Cvrković, odvjetnik u Vukovaru, Županijska 44, protiv tuženika FOGADIĆ MATO vl. obrta za poljoprivredu i trgovinu FOGADIĆ, Đakovo, Bračka 17, OIB 73847154252, radi 80.764,88 kn, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 29. listopada 2013., u nazočnosti punomoćnika tužitelja a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, te ročišta za objavu presude održanog 15. studenog 2013. godine u nazočnosti punomoćnika tužitelja a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu na ime troška ovršnog postupka u iznosu od 750,00 kn (slovima: sedamstotinapedesetkuna) te se platni nalog u tom dijelu ukida.

II Održava se na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Pavla Ratinčević iz Đakova, S. Radića 4, posl. br. Ovr-8/2013. od 22. veljače 2013. godine u dijelu u kojem je naloženo tuženiku FOGADIĆ MATI vl. obrta za poljoprivredu i trgovinu FOGADIĆ, Đakovo, Bračka 17, da tužitelju EURO-SLAVONIJA d.o.o. Vinkovci, S. Vraza 20, u roku 8 dana plati iznos od 80.764,88 kn (slovima: osamdesettisućasedamstotinašezdesetčetirikune i osamdeset osamlipa) sa zateznom kamatom tekućom od 31. srpnja 2011. godine do isplate po stopi zatezne kamate koja odgovara visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena,

- kao i da tužitelju naknadi trošak ovršnog postupka u iznosu od 2.742,80 kn (slovima: dvijetisućasedamstotinačetdesetdvijekuna i osamdesetlpa) sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena tekućom od 22. veljače 2013. godine do isplate pa se u tom dijelu tužbeni zahtjev usvaja.

III Ukida se platni nalog iz rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Pavla Ratinčević iz Đakova, S. Radića 4, posl. br. Ovr-8/2013. od 22. veljače 2013. godine u dijelu kojim je tuženiku, naloženo da tužitelju, u roku 8 dana plati trošak ovršnog postupka u iznosu od 662,50 kn (slovima: šestotinašezdesetdvijekune i pedesetlpa) kao i za naplatu zatezne kamate na iznos od

2.742,80 kn (slovima: dvijetisućesedamstotinačetdesetdvijekuna i osamdesetlipa) tekuće od 22. veljače 2013. godine preko visine eskontne stope Hrvatske narodne banke uvećane za pet postotnih poena, pa se tužbeni zahtjev u tom dijelu odbija kao neosnovan.

IV Nalaže se tuženiku, da tužitelju, naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 3.657,64 kn (slovima: tritisućesestotinapedesetsedamkuna i šezdesetčetiri lipe) u roku 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj koga zastupa punomoćnik – odvjetnik je protiv tuženika podnio prijedlog za ovrhu radi naplate iznosa od 80.764,88 kn s pripadajućim zateznim kamatama i troškom ovršnog postupka. Javni bilježnik Pavao Ratinčević iz Đakova, S. Radića 4 donio je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave posl. br. Ovr-8/2013. od 22. veljače 2013. godine. Po prigovoru tuženika rješenjem Općinskog suda u Đakovu posl. br. Povrv-256/13-2 od 1. kolovoza 2013. godine postupak je nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga pred Trgovačkim sudom u Osijeku kao stvarno i mjesno nadležnom.

Tužitelj na ročištu od 29. listopada 2013. godine navodi da utuženi iznos potražuje na ime isporuke robe odnosno sjemenske pšenice na paletama. Također ističe da povlači tužbu za iznos od 750,00 kn i to na ime troška pribave klauzule pravomoćnosti te troška izvansudske ovrhe obzirom da navedeni trošak nije nastao. U odnosu na prigovor tuženika navodi kako isti ne osporava postojanje dospjelog neplaćenog potraživanja tužitelja u utuženom iznosu te da su svi pokušaji radi izmirenja duga i kompenzacijama i cesijama pokušani prije pokretanja ovršnog postupka ali da tuženik nije bio suglasan niti je ponudio bilo kakav način izmirenja duga slijedom čega je pokrenut postupak prisilne naplate.

Tuženik u prigovoru na rješenje o ovrsi navodi da je navedeni iznos duga nastao iz poslovnog odnosa koji ne bi ni postojao da prethodno nije dogovoreno da će se međusobna dugovanja i potraživanja podmirivati kompenzacijama i cesijama. Na ročište od 29. listopada 2013. godine tuženik iako uredno pozvan nije pristupio niti je opravdao izostanak.

U dokaznom dijelu postupka sud je izvršio uvid u račun br. 4 od 14.10.2010. godine (str 6 spisa).

Budući je tužitelj je povukao tužbu za iznos od 750,00 kn na ime troška pribave klauzule pravomoćnosti te troška izvansudske ovrhe a kojem povlačenju se tuženik nije usprotivio slijedom rečenog sud u smislu odredbe čl. 193 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08 i 57/11, 148/11 i 25/13 u daljnjem tekstu ZPP) utvrdio da je tužba u ovom dijelu povučena, te je primjenom odredbe čl. 451 st. 3 ZPP platni nalog iz rješenja o ovrsi u tom dijelu ukinuo te odlučio kao u izreci pod toč. I.

Tužitelj dakle od tuženika potražuje iznos od 80.764,88 kn zajedno s pripadajućom zateznom kamatom na ime isporuke sjemenske pšenice na paletama.

Tuženik tijekom postupka nije osporio visinu predmetnog duga, nego tvrdi da je među strankama dogovoreno podmirenja duga putem kompenzacija i cesija. Međutim, ovu tvrdnju tuženika sud je ocijenio kao neosnovanu. Naime iz računa br. 4 od 14. listopada 2010. godine (str 6 spisa) nije razvidno da su stranke ugovorile plaćanje, odnosno namirenja putem kompenzacija ili cesije, a niti je to tuženik osim paušalnog navoda u prigovoru bilo čime dokazao.

Prema odredbi čl. 195 Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05. i 41/08 u daljnjem tekstu ZOO) dužnik može prebiti tražbinu s protutražbinom vjerovnika ako iste glase na novac ili druge zamjenjive stvari istoga roda i iste kakvoće i ako su obje dospjele. Tuženik tijekom postupka nije dokazao da u smislu navedenog članka 195 ZOO ima valjanu i dospjelu tražbinu prema tužitelju koju može staviti u prijeboj s ovdje utuženom tražbinom.

Stoga je sud u smislu odredbe čl. 376 st. 1 ZOO utvrdio da je tuženik dužan tužitelju platiti cijenu u ukupnom iznosu od 80.764,88 kn za preuzetu robu, pa se tužbeni zahtjev u tom dijelu ukazuje osnovanim slijedom čega je valjalo u tom dijelu tužbeni zahtjev usvojiti i primjenom odredbe čl. 451 st. 3 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08 i 57/11, 148/11 i 25/13 u daljnjem tekstu ZPP) platni nalog u tom dijelu održati na snazi.

Sud je također na utuženi iznos priznao tužitelju i zateznu kamatu sukladno odredbi čl. 29 st. 1 i 2 ZOO budući da sukladno citiranom članku dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze pored glavnice, duguje i zatezne kamate.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 151 i čl. 154 st. 1 u vezi s čl. 155 ZPP.

Visina troška odmjeren je sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 69/93., 87/93., 16/94., 11/96., 91/04., 37/05., 59/07., 148/09. i 142/12 dalje: Tarifa) i tarife sudskih pristojbi Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine br. 74/95, 57/96., 137/02. i 26/03. – pročišćeni tekst, 125/11).

Sud je tužitelju priznao trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 3.657,64 kn i to na ime zastupanja na ročištu 29. listopada 2013. godine u iznosu od 1.000,00 kn + 25% PDV-a u iznosu od 250,00 kn (Tbr. 9 toč. 1 i Tbr. 42 Tarife) te na ime sudske pristojbe na presudu u iznosu od 1.157,64 kn (Tbr. 2 toč. 1 Tarife sudskih pristojbi Zakona o sudskim pristojbama).

Sud je također tužitelju priznao i trošak ovršnog postupka u ukupnom iznosu od 2.742,80 kn zajedno s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate i to na ime javnobilježničke nagrade u iznosu od 1.157,64 kn + 25% PDV-a u iznosu od 289,41 kn te na ime sastava ovršnog prijedloga u iznosu od 1.000,00 kn + 25% PDV-a u iznosu od 250,00 kn (Tbr. 7 toč. 1 i Tbr. 42 Tarife) kao i na ime troška dostave zajedno s pripadajućim PDV-om u iznosu od 45,75 kn.

Sud je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troška ovršnog postupka zajedno s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate u ukupnom iznosu od 662,50 kn budući da iz istog nije razvidno na čega se taj iznos odnosi kao i za naplatu zatezne kamate na trošak parničnog postupka u iznosu od 2.742,80 kn preko visine eskontne stope Hrvatske narodne banke uvećane za pet postotnih poena, budući da ovo nije tražbina proistekla iz trgovačkog ugovora.

Slijedom izloženog odlučeno je kao u izreci.

U Osijeku, 15. studenog 2013.

S U D A C

mr. sc. Mirjana Baran

Viša sudska savjetnica

Vesna Schiller

Zapisničar Danijela Špeletić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu u roku od 8 dana pisano u 4 primjerka putem ovog suda.

DNA:

1.   pun. tužitelja – prist. na presudu
1.157,64 kn
2. tuženik
3. riješeno presudom
4. kal. 15.12.

